

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ"ן" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

חלק כ

אור הזוהר 533 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרוילי הצדיקים ואומרים ללמור זוהר הקרוש

האדמו"ר מהאלמין

סדרת מאמרים בהמשכים

ארגון רפואי יהודי:

כשאתם אוכלים את הבהמה - הבהמה אוכלת אתכם!!! בשר בהמה - הסם הגדול לאדם

מובא בספר שמחת הרגל על מגילת רות, כי מלך ספרד אחד קרא לחכמי ישראל על שולחנו של הבעש"ט ז"ע הניחו לפת בשעת הסעודה, כשראה הבעש"ט ז"ע את הלפת, אמר שאינו רוצה לאכלו, כיון שראה שלפת זה גדל בכנסיית נכרים. היזו את הלפת לשיפולי השולחן ואיש לא טעם ממנו. (שבחי הבעש"ט)

יאמר לו. (קב הישר פרק עו דפוס ישן ובדפוסים החדשים חסר)
בספר מדרש תלפיות אות י' כתב בשם ספר טעמי המצות וז"ל: ראיתי אנשי מעשה שהיו מחמירים על עצמן שאפילו בראיית העכו"ם את היין לא היו רוצים לשתותו, אע"פ שלא נגע בו הערל כיון שנתן בו עינו אין בו סימן ברכה, ומנהג ותיקין הוא. (טעמי המנהגים עמוד קלד)

שמעתי מפי מורי הגאון אבי ז"ל ששמע מפי הקדוש רבי יעקב שמעמילעש ז"ל שכל מי שנכשל בעון יין נסך על כרחו אחר כך יהי' מגולגל בחמור כי לשון נופל על לשון כי תרגום של יין הוא חמר, על כן יראה האדם ויפריש עצמו מאיסור יין נסך ומיין שרף שעושים משמרים של יין נסך הוא גם כן אסור כמו יין נסך וכל הפורש מאיסור זה נקרא קדוש וקדוש

קול קורא חודש סיון תשמ"ח לפ"ק חותם בתוך חותם

וכן אלו המובאים ממקומות אחרים נמצאים בהם תולעים הרבה והבדיקה קשה בהם. ע"כ לא יקנה אותם אלא דגים שלמים "פערמאכטע".

דגי קרפיון

בדגים אלו שכיח תולעים בראשם וצריך לנקותם, ועיי' חכמת אדם אודות בדיקת הדגים "קארפען" שצריך לגרר היטב על הסנפירין והם עגולים כעדשה ואין ניכרים כלל עי"ש. ועיי' שו"ת אמרי יושר מהדורא תניינא סי' י"א, וניסיתי לבדקם, גררתי מהסנפירין כמו טיפת דם ונתתי אותה במים וראיתי שהיתה מתנועעת ושטה במים הנה והנה.

דגי פילה אינו סוג דג, אלא דבר העשוי מדגים, דגים שונים נמכרים בסיווג של פילה, ומאחר ואין יכולים להיות בטוחים באיזה סוג דג מדובר כשאין לדג עור ועצמות, לכן זקוקים להכשר לכל סוגי הדגים. ולכן צריכים כל סוגי הפילה הכשר.

אנו רוצים להזהיר את סוחריי הדגים להיות עירנים שלא לקנות דגים רק עם הכשר.

הרבה בתי חרושת מייצרים דגים מעושנים כמו סעמען, ווייטפיש, סעיבל וכדו' משתמשים באותם הכלים ובאותם השמרים והשמנים שמתמשים בהם בדגים שאינם טהורים, ולעתים רבות מייצרים זאת בשמנים שאין להם הכשר, לכן צריכים הדגים מעושנים הכשר.

חייבים להיזהר אם שולחים יין, בשר, או דגים חתוכים וטחונים ע"י נצר שליח, שאינו מהימן על פי שולחן ערוך, שיהיה סגור וחתום ב"חותם בתוך חותם" כמבואר ביו"ד סי' קי"ט.

דגים

חייבים להיות עירנים ולקנות דגים מחנות המוכר רק דגים טהורים, ע"י כך נמנעים מדאגה בשאלה האם השתמשו באותו סכין שמתמשים בדגים שאינם טהורים, או בכלים שאינם טהורים וכו'.

דגי פילה

על פי שולחן ערוך חייב כל דג המגיע בלי העור מעליו שיתנוסס מעליו הכשר או אות שיעיד שמדובר בדג כשר, בלי הסימן הזה אסור לאכול את הדג.

המשך מעלון הקודם

עם פרטי הגזירה, יצא בפומבי בריש גלי (לא רק בהסכמה, אלא) להודות לשר החקלאות ושהוא ובי"ד מוכנים לעזור להשר ולשתף פעולה להוציא גזירתם מכח אל הפועל. ומודעה זו נתפרסמה בהעתונים, ותיכף ומיד יצא הרה"ג רי"צ ד. שליט"א במחאה חריפה נגד הגזירה, ונגד ההסכמה מהרב מטעם. אבל מני אז כמעט שעבר הענין מעל הפרק, ואין זכר מזה כלל אפילו בעתון הטריבונוע.

הציבור סומך א"ע על הרבנים שפועלים נגד הגזירה

והשאלה היא עכשיו למעשה מה עושים הלאה כדי לבטל הגזירה הנוראה, והציבור בתום לבו סמכו עצמן על הרבנים, שבטח הם לוחמים נגד זה וכו' וכו', או כיון שלא שומעים כלום זהו סימן שבטח הכל בסדר, אך לצערינו הגדול כולם היו ישינים, ואפילו כמה מהדיינים דשם לא ידעו כלום מהמתרחש, לא מהחוק בכלל ולא מהפרטים, וקהלות ונציגייהם לא ידעו כלל אם יש גזירה זו, וחומר ורציניות הדברים, עד אשר הי' צריך לאנשים מבחוץ לדפוק על דלתיהם ולעוררם משינתם, וממש חרפה ובושה יכסה פנינו איך השטן הביא ענן וערפל של חושך להאפיל עיני השכל בעוורון ולהפיל עצלה ותרדמה, לישב בחיבוק ידים במנוחה ושלוה כאילו לא קרה כלום, וזה כבר כשנתיים וחצי שהיינו כחולמים ממש, והוועדה שמינו באחרונה שיפקחו עכשיו דבר מה לעשות לבטל הגזירה, וגם איך הניחו לחוק חק בפארלאמענט זה כי"ד שנים נגד השחיטה שזה היא השורש פורה ראש ולענה, ולא עשינו דבר וחצי דבר מבלי משים על הלב, ומבלי להודיע אפילו להצבור, פשיעה כזאת?

קשה להמנהיגים מטעם להודות על הפשיעות שנעשו

ועל כל פשעים תכסה אהבה, אהבה עצמית, שקשה מאד למנהיגים מטעם להודות ברבים, ולהתוודות אפילו במקצת להפשיעות שנעשו, אבל לכל הפחות לעשות תשובה מכאן ולהבא שמהיום והלאה לעמוד בפרץ ולעורר את כל העדה ומנהיגי, לצום ותפלה ולתשובה, כנהוג בכל קהלות הקודש וכמבואר ביבמות ס"ג: גזרו על הבשר (שלא יאכל בשר שחיטה), וביאר ר' יוחנן הטעם של הגזירה מפני הממנות אותם, ומה אנחנו עושים, ואולי מפני שהסכמנו ולא מחינו מקודם על עיקרי הגזירה שהתחילה כבר ולא חשנו לעלבון דת תוה"ק, בבחינת על כבודי לא מחיתם, והצבור החרדי מרוגז ומודאג ומאוכזב למאד, לידע מהמתרחש ומי מייצג אותם ללחום לבטל הגזירה ושלא להסכים כלל להכניס שום שינויים בהשחיטה הקדושה שאבותינו מסרו נפשם עלי', ושלא לוותר אפילו על מנהג כלל על חשבון הציבור החרדי שסוף סוף הם יסבלו מזה ולא יאכלו בשר עם היתרים של שעת הדחק ודיעבד.

ומפעם לפעם מופיעים שמועות שונות במתכוון (או שלא במתכוון) לעורר עיני העדה בסנוורים. הרב מטעם ובי"ד מתחילים להאשים את כדתי, שהם הסכימו לכל, וגם היום אומרים שהכל תלוי בידם. אחרים מאשימים את הרב מטעם ויועציו, ואחרים אומרים שעכשיו כבר הולכים יחד בד בבד, הכדתי' והרב מטעם ובי"ד, וכדתי' סומכת עצמה עליו ונותנת אימון להבטחותיו שהוא יתקן הכל, ואחרים אומרים שכדתי' כבר ייאשו עצמן מללחום, ורק בדיעבד ושעת הדחק כבר הסכימו לוותר על הכל חוץ מסעיף אחד, ומפי השמועה שומעים שבכדתי' גופא ישנם חילוקי דיעות שכמה מהדיינים טוענים שאסור לעשות פשרות וויתורים, אך דא עקא שמתיראים להודיע דעתם בפומבי, וחוששים על כבוד הבריות מבלי לנגוע ח"ו כקוצו של יוד בכבודו של רב. ומה יעשה הציבור במצב כזה בדבר שנוגע ללבם, ולשמירת תורתם.

ודבר זה קשה מאד להבין כתורמוס שאם אדם פרטי או חברה או איזה קהלה רוצה להתערב ולעזור, ולעשות אסיפות, מאימים עליהם שלא להתערב, באמתלאות שונות שלא נקלקל ח"ו.

וממש שומו שמים כמה גדול כח השטן וחיילותיו, והלחץ זה הדחק, שמתיראים יותר מבלי לפגוע בכבוד אדם מכבוד שמים. וזה נראה בעליל שכל הרבנים וגדולי התורה מחוץ לאנגלי' שאינם נתונים תחת הלחץ הגדול, וגם לא מרגישים עצמם אשמים בדבר במה שנעשה כבר שהשקפתם שונה לגמרי, ורואים בבירור ומביעים דעתם בגלוי שזה גזירת השחיטה ושנוגע לכלל כל ישראל, ושצריכין להזעיק ולאסוף אסיפה גדולה מכל הרבנים הן מכאן והן מכל רחבי תבל, ולהחליט מה לעשות, ולהשמיע על הממשלה גם מבחוץ, שיראו שכל גדולי הרבנים ומנהיגי כלל ישראל כולם בפה אחד נגד הגזירה הנוראה.

אך למעשה כנראה שגם לזה מתנגדים מנהיגי הכדתי'. ואפילו לקרוא לאסיפת הרבנים מאנגלי', הלחץ בכאן גדול כל כך שיהי' הכל בחשאי, וגם להעתון אינם מניחים לפרסם דבר או חצי דבר מהנעשה. וגם אגודת ישראל, אשר עיקר התייסדותה היתה כדי לחזק ולמחות בעד קיום תוה"ק, בכאן הם משתמטים לגמרי מלהביע דעתם, או להשתדל. ומתיראים אולי לפגוע בכבוד הרב מטעם.

וכאשר הורונו חז"ל שאין חולקין כבוד לרב במקום שיש חילול השם, ומכל שכן במקום שיש ידיעה ועלבון בתוה"ק, וחשש ביטול מצות השחיטה ושיאכל העם ח"ו נבילות וטריפות, ומלבד עוון זה יטמטמו לבם יותר להשכיחם לאט לאט מתורת ה' ולהתערב בגויים ח"ו. (ורק מקורב ראיני מודעה גדולה עם חתימת כל הרבנים לקרב הרחוקים כדי שלא יתערבו ח"ו, ומכל שכן שאנו אחראים לבלי לגרום ח"ו לרחק הקרובים).

